

Försvarsdepartementet

En modell för svensk försörjningsberedskap (SOU 2023:50)

Er beteckning Fö2023/01478

Kriminalvården har i huvudsak inte något att erinra mot den remitterade utredningens förslag. Myndigheten vill dock framföra följande synpunkter på enskilda avsnitt.

En samordnad försörjningsberedskap – åtgärder, principer och ansvarsfördelning (avsnitt 7.3)

Kriminalvården, som har en verksamhet som är geografiskt utspridd över hela landet, behöver samverka med både regioner och kommuner för att upprätthålla en nödvändig försörjningsberedskap. I betänkandet föreslås att behoven på regional och lokal nivå omhändertas med stöd av länsstyrelserna. Det behöver då finnas en tydlig gränsdragning avseende länsstyrelsernas arbete med kartläggning och analys i kommuner och regioner i förhållande till den behovsanalys som Kriminalvården ska göra. Risken är annars att det blir dubbelarbete eller felaktig rapportering till den nationellt samordnade funktionen.

Försörjningsanalys – överväganden och förslag (avsnitt 9.5.1 och 9.9.2)

De behovsanalysen som beredskapsmyndigheterna ska göra har innehållsmässigt tydliga likheter med arbetet som rör risk- och sårbarhetsanalyser (RSA-arbetet). Detta gäller särskilt för arbetet att inom ramen för den samhällsviktiga verksamheten identifiera försörjningsviktiga varor och tjänster. I betänkandet anges att de innehållsmässiga skillnaderna, och de olika rapporteringsvägarna, innebär att arbetet med att identifiera försörjningsviktiga varor och tjänster inte bör inkluderas i RSA-arbetet. Utöver dessa båda analysarbeten tillkommer arbetet med den förmågebedömning som – enligt regeringens anvisningar för det civila försvaret för försvarsbeslutsperioden 2021–2025 – bl.a. varje beredskapsmyndighet ska göra. Kriminalvården vill framhålla att arbetet behöver ske samlat och samordnat för att såväl underlätta som effektivisera analys- och bedömningsarbetet vid beredskapsmyndigheterna.

Beredskapsmyndigheter som ingår i en beredskapssektor ska, enligt betänkandet, som huvudregel rapportera sina behovsanalysen till respektive sektorsansvarig myndighet. Dessa ska sedan sammanställa behovsanalyserna inom den egna beredskapssektorn och rapportera till de sex försörjningsanalysmyndigheterna. Övriga behov av varor och tjänster som inte faller in i något av dessa sex sektorsansvarsområden rapporteras av sektorsansvarig myndighet till den nationellt samordnande funktionen. Kriminalvården vill framhålla att det även behöver finnas en dialog om behoven såväl mellan beredskapsmyndigheterna inom sektorn som med sektorsansvarig myndighet. Detta för att

REMISSVAR

Datum
2023-12-18

Vårt diarienummer
KV 2023-21486

beredskapsmyndigheterna inom sektorn ska kunna stämma av arbetet sinsemellan, effektivisera arbetet och minska risken för att rapporteringen görs på olika sätt.

Konsekvenser (avsnitt 18.1.3)

I betänkandet anges att det är svårbedömt i hur stor utsträckning berörda beredskapsmyndigheter behöver extra resurser för att göra behovsanalyser. Det kan inte uteslutas att förslagen i betänkandet kommer medföra olika behov eller extra resurser avseende personal, förstärkning av befintliga kompetenser, ökade kontakter med näringslivet och hantering av säkerhetsskyddsklassificerad information. En försörjningsberedskap kommer också innebära ett behov av resurser för att etablera någon slags logistikfunktion.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Martin Holmgren efter föredragning av verksjuristen Magnus Andersson. Kanslidirektören Hanna Jarl och rättschefen Caroline Oredsson har varit med vid den slutliga handläggningen av ärendet.

Martin Holmgren